

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 14/2019
31.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. Кривичног законика у вези кривичног дела непрописно и неправилно извођење грађевинских радова из члана 281. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Басарића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 4К 355/16 од 14.05.2018. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр. 117/18 од 14.09.2018. године, на седници већа одржаној 31.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Басарића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 4К 355/16 од 14.05.2018. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр. 117/18 од 14.09.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 4К 355/16 од 14.05.2018. године, поред осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. КЗ у вези кривичног дела непрописно и неправилно извођење грађевинских радова из члана 281. став 2. у вези става 1. КЗ, те му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, која казна се неће извршити уколико окривљени за време од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом, оштећени су, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућени на парнични поступак, а одлучено је и о трошковима кривичног поступка, како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр. 117/18 од 14.09.2018. године, одбијене су жалбе заменика ОЈТ Панчево Кт.бр.2065/09-11 од 05.06.2018. године

и браниоца окривљеног АА, адвоката Предрага Басарића од 28.06.2018. године и пресуда Основног суда у Панчеву 4К 355/16 од 14.05.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Предраг Басарић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, на основу члана 482, 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) и повреде закона из члана 118. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава налаз и мишљење Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду-Департман за машинство од 29.03.2017. године и допуну од 14.12.2017. године, сматрајући да је у питању незаконити доказ из разлога што је наведени налаз резултат незаконитог рада установе којој је вештачење поверено, те да се као доказ не може користити у кривичном поступку, јер је супротан императивним одредбама Закона о судским вештацима (члан 9. став 2. којим је прописано да у име правног лица послове вештачења могу обављати само лица из става 1. тачка 2) овог члана,) односно само запослени који су уписани у регистар вештака, а што у конкретном случају није.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. На исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни 3 у шестом и седмом пасусу и страни 4 у првом, другом и трећем пасусу, дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреду закона из члана 118. ЗКП, образлажући исту да је наредба о вештачењу дата од стране суда својом садржином супротна одредбама члана 118. ЗКП, јер не даје прецизан налог о специјалностима вештака који треба да изврше поверени задатак, него оставља могућност установи да она то сама, по сопственом нахођењу уради, чиме је искључива надлежност суда пренета на установу којој је вештачење поверено.

Поред тога, у захтеву бранилац истиче и повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 2) сматрајући да је супротно одредби члана 114. став 3. ЗКП, којом је прописано да ако за одређену врсту вештачења постоје вештаци са списка сталних вештака, други вештаци се могу одредити само ако постоји опасност од одлагања или ако су стални вештаци спречени или ако то захтевају друге околности, а да у

пресудама нема разлога о одлучним чињеницама (опасности од одлагања, спречености сталних судских вештака на територији тог суда или друге околности), као и да нема уопште разлога о битним чињеницама везаним за радове који су извођени након окончања радова које су изводили окривљени, јер из писмених доказа у списима, а посебно из извештаја Јавног предузећа „Дирекција“ од 14.09.2009. године произилази да су радови на полагању каблова јавне расвете вршени од 18.09. до 16.10.2009. године.

Бранилац окривљеног такође у захтеву износи и да су побијане пресуде обухваћене и повредом одредбе члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, јер суд у току главног претреса није применио одредбу члана 295. ЗКП, а то је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Такође, у захтеву бранилац износи и сопствену анализу и оцену одбране окривљеног, исказа сведока, као и исказа судског вештака ББ саслушаног у својству сведока, чиме, по оцени овог суда, оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 118. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у побијаним пресудама, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.